

Eliberare totală

(Total Deliverance)

12. 07. 1959

Jeffersonville, Indiana – SUA

W. M. Branham

Eu nu știu ce să predic în dimineața aceasta. Stăteam acolo cu fratele Egon și am auzit că fratele Neville spune ceva, privind spre mine. Atunci am întrebat pe fratele Egon: "Mă cheamă?" El a răspuns: "Da". Acum sunt aici pentru a spune ceva în dimineața aceasta. Soția dr.Morrison, ne-a solicitat prin telefon să ne rugăm pentru o femeie bolnavă. Cel ce notase convorbirea uitase ca să noteze locul de unde vorbise soția dr.Morrison. Eu vreau să spun că au fost rugăciunile voastre și ale mele. Eu am luat telefonul, am arătat un număr și am rugat pe Duhul Sfânt să meargă la femeia bolnavă, oriunde s-ar afla ea. Eu cred că El ne-a ascultat ca și cum am fi știut despre cine a fost vorba. Eu cred că Domnul a vrut ca totul să se desfășoare astfel. Poate că a fost mai bine așa.

Eu am ascultat mărturiile voastre; când stăteam acolo, fr.Neville mi-a spus că sora Rock ar fi avut o criză de nervi. Dar noi vrem să ținem tare de Dumnezeu nostru și să ne gândim la faptul că Dumnezeu cunoaște pe ai Săi. El știe tot în ceea ce-i privește.

Puteți să auziți bine în spate? Dacă nu, schimbați locurile. Veniți mai în față, mai sunt locuri libere. Acesta este microfonul principal? Da. Trebuie aranjat totul perfect. Câteodată sunt răgușit pentru că am predicat mult.

Noi ne gândim la toți, în rugăciune. Noi dorim ca să putem relata despre o adunare minunată. În Cleveland - Tennesse și în California am avut adunări frumoase. Domnul a binecuvântat din belșug și a făcut multe în mijlocul nostru. Pentru aceasta suntem bucuroși. Noi suntem bucuroși că ne-am putut întoarce la ai noștri ca să putem relata despre bunătatea lui Dumnezeu. Astfel au făcut-o înaintașii noștri din zilele Bibliei.

Eu m-am bucurat pentru rugăciunea fratelui Beeler, cum el s-a rugat pentru oameni, pentru harul și ajutorul lui Dumnezeu. Dacă priviți cu adevărat în jur, veți găsi totdeauna lucruri care se întâmplă, în care există ceva adevărat și curat. Fr.Neville a chemat pe diaconi pe platformă și a cerut binecuvântarea lui Dumnezeu pentru darurile voastre de bună voie. Eu am

auzit cum pomenea el pe acești bărbați, înaintea lui Dumnezeu. Ei se rugau unul pentru altul. M-am simțit așa de bine ascultând cum un păstor se roagă pentru diaconii comunității lor. Când veți vedea o astfel de colaborare într-o comunitate, atunci ceva este pe cale să se întâmple. Așa trebuie să fie când comunitatea este în ordine. Atunci mi-a venit gândul pentru textul meu. Eu mă gândisem să vorbesc despre binecuvântarea de la Cades și despre refuzul de a asculta relatarea iscoadelor, dar atunci m-am decis pentru o altă temă.

În ce privește vindecarea bolnavilor, eu am o scurtă mărturie pentru voi și pe care am s-o relatez. Eu sper că fiul meu, Billy, să fie azi prezent; el are o scrisoare în geanta sa. Billy se poartă mai bine acum, în adunări, decât înainte. Înainte, el era nervos și spunea oamenilor: "Du-te, așează-te acolo! Am să-ți dau un bilet de ordine." Dar, de un timp, am observat că și lui îi pare rău de oamenii aceștia bolnavi, care vin în aceste adunări. Atunci când nu mai are bilete de ordine, el îi cheamă într-o cameră lăaturalnică, ca să mă pot ruga pentru ei. Un astfel de caz s-a întâmplat ultima dată la Chicago. Aș vrea să vă citesc scrisoarea, când va veni el. Până acum însă nu l-am văzut. El nu știa că voi fi azi aici și că voi avea nevoie de scrisoare în dimineața aceasta. Eu m-am gândit la scrisoare văzând mulțimea bolnavilor.

S-au întâmplat următoarele: într-un ziar a fost reproducă o scrisoare credibilă, în care a fost criticat Oral Roberts, pentru că el s-a rugat pentru o femeie cu diabet, dar aceasta a murit, totuși. Eu, ca american, doresc să respect legile și autoritățile țării, dar ce au făcut ei nu a fost corect. Eu mă întreb dacă ei sunt dispuși să arate și partea cealaltă. Vedeți, ei nu sunt dispuși pentru aceasta. Apoi, mă gândesc că Satana i-a sucit în așa fel, iar Dumnezeu a permis lucrul acesta, ca ei să răspundă în ziua judecății pentru părtinirea lor. Eu știu despre mii de oameni pentru care s-a rugat Oral Roberts, oameni care se luptau cu moartea și au fost vindecați. Vedeți acum că ei nu sunt drepti. Ei arată partea lor, adică critica, dar cealaltă nu o arată. De la un ziar ne așteptăm ca ei să informeze corect publicul despre orice problemă și eveniment. Eu cred că dacă un om este îngrijorat pentru un altul, atunci fiecare ziar din S.U.A. ar trebui să scrie un articol despre vindecarea adevărată a cuiva.

Dar noi nu-i putem urni din loc pentru așa ceva. Nu, dacă le prezentați așa ceva, atunci ei rîd și vă refuză, dar lucrurile se prezintă altfel când au ceva de criticat. Asta ne arată că națiunea aceasta este pregătită pentru judecată. Asta așa este. Trebuie să aibă loc o judecată; nu există cale de a

scăpa de judecată, pentru că ei își adună foc pe capul lor și nu lucrează după principiile lor declarate. Principiul unui ziar este să informeze publicul despre tot ce se întâmplă, fie bine, fie rău. Dar ei s-au îndepărtat de principiile lor americane. Dacă ei nu respectă nici principiile lor, cum să-și împlinească ei atunci datoria față de popor sau scopul pentru care ei lucrează?

Tot așa este cazul Bisericii. Dacă Biserica se îndepărtează de la principiile ei, atunci ea nu poate sluji bine pe sfinți. Noi trebuie să stăm împreună în unitate. Noi trebuie să fim o inimă și un gând. Numai dacă suntem o inimă și dacă stăm pe principiile Bibliei și în lucrurile despre care Dumnezeu a vorbit că sunt adevărate, vom sluji pe Dumnezeu și pe copiii Lui. Noi trebuie să stăm alături de ei.

La Chicago a venit o femeie cu soțul ei care suferea de cancer la plămâni și era pe moarte. Femeia, la fel, era paralizată și imobilizată într-un scaun cu roțile, dar încerca să îngrijească pe un bărbat care abia se ținea pe picioare, cu plămânii plini de cancer. Billy i-a spus: "Îmi pare rău, domnule, eu ți-aș da un bilet de ordine, cu plăcere, dar nu mai am nici unul." Bărbatul acela a răspuns: "Este în ordine. Noi am încercat să venim mai repede aici, dar nu am reușit." Billy a răspuns: "Știi tu ce am putea face? Eu conduc pe tata înăuntru și afară. Eu te voi duce cu soția ta într-o cameră lăaturalnică, iar imediat după predică vă voi aduce la tata, ca el să se roage pentru voi." "Oh", a zis el, "asta este foarte prietenesc, fiule. Asta va fi suficient."

Aceasta este poziția corectă. "Bine, e suficient, asta e bine." Noi nu putem veni nemulțumiți înaintea Domnului.

În seara aceea Billy s-a întrebat dacă a procedat bine, pentru că fratele acela adusese și pe cumnatul său, care suferea de scurgeri de sânge din plămâni și pe cumnata sa care suferea de ulceratii sângeroase la stomac. Trebuie să fii foarte atent, altfel camera este imediat plină. Noi am intrat în cameră la ei și ne-am rugat pentru ei, iar acum am primit o scrisoare că bărbatul acela este vindecat complet de cancerul pulmonar; femeia - soția sa, care venise în cărucior, umblă acum normal. Omul cu tuberculoza este sănătos complet, iar soția lui vindecată de ulceratii la stomac. Toți patru au fost vindecați pe loc. Eu mă întreb dacă ziarele ar fi dispuse să tipărească așa ceva. Vedeți, Dumnezeu este încă tot Dumnezeu. El face lucrările în felul Său propriu, știți, și El este atât de bun. Noi suntem așa de fericiți să știm că El este Dumnezeu.

Nu demult, vorbeam într-o dimineață despre un predicator pe care-l cunoșteam, care umbla și se ruga pentru bolnavi. El s-a dus și s-a rugat

pentru o persoană din spitalul din Louisville. Ea suferea de T.B.C., dar femeia a murit. Bietul om a spus: "Deci, nu are nici un sens. Dumnezeu nu Și-a ținut Cuvântul. Nu există Dumnezeu, altfel Și-ar fi ținut Cuvântul. Eu am uns-o așa cum scrie în Biblie. Dacă El nu-Și ține Cuvântul, atunci El nu este Dumnezeu." El a zis: "Biblia este doar o carte."

Acum, la prima vedere, unora li se pare că așa este; dar dacă voi Îl cunoașteți pe El... Ungerea este o părticică din Biblie, dar nu Biblia întreagă. Vedeți, totul se împlinește pe baza credinței fiecăruia.

Eu am spus soției: "S-au întâmplat atâtea lucruri, încât eu știu foarte simplu că El este aici. Eu nu știu ce se va întâmpla cu mine până la sfârșit. Poate va trebui să mă duc și eu pe aceeași cale. Dacă Dumnezeu Își va retrage mâna Sa de har, atunci mă duc același drum. Dar atâta timp cât mâna și călăuzirea Sa se odihnește peste mine, eu mă duc înainte. Eu am întrebat-o pe Meda: "Cine se afla acolo în cameră, în dimineața aceea, după ce văzusem în vedenie pe fiica mea, Sharon?"

Mă gândesc la faptul că acum câteva zile era să cad în leșin când eram pe stradă. Voi cunoașteți relatarea mea despre vedenia cu ea... Eu priveam, iar lângă mine ședea o fată tânără pe stradă, aici, în Jeffersonville. Era exact ca în vedenie. Eu trebuia să-mi împreunez doar mâinile. Era exact ca în vedenia cu fiica mea, Sharon, numai că ea era o femeie tânără. După vedenia din dimineața aceea, în strălucire, Hope îmi vorbea. Ea și-a întins brațul după umărul meu și-a zis: "Să nu te îngrijorezi pentru noi, Bill. Nouă ne merge mai bine." Eu încercasem pe vremea aceea să mă sinucid, însă ea mi-a zis: "Să nu te îngrijorezi. Promite-mi că nu te vei îngrijora." Eu am răspuns: "Eu nu pot să-ți promit, Hope, pentru că eu mă îngrijorez. Eu nu pot să schimb nimic."

Vedenia m-a părăsit și eu stăteam într-o cameră întunecoasă. Nu într-o vedenie, nu într-o închipuire, dar brațul ei mă cuprindea încă și mă mângâia. Eu mă gândeam: "Un moment, doar asta nu e..." În zilele acelea nici nu știam încă cum să numesc aceste vedenii. Eu ziceam: "Astea sunt mâinile ei și sunt încă aici." Și eu întrebam: "Tu ești aici, Hope?" Ea zicea: "Billy, promite-mi că nu te vei mai îngrijora pentru mine și pentru Sharon." Eu ajunsesem la capătul drumului. Eu eram pregătit să mă sinucid după moartea soției și a fiicei mele. Eu am zis: "Eu îți promit." Ea m-a cuprins și m-a mângâiat cu mâna ei. Apoi am zis: "Hope, unde ești?" Eu m-am ridicat în picioare să aprind lumina. Umblam prin casă și căutam pe fiecare scaun, să văd dacă ea este în cameră. El este Dumnezeu. Astăzi El este încă Dumnezeu, așa cum

era pe muntele schimbării la față, când au apărut Moise și Ilie. El încă este același Dumnezeu. Noi poate mergem prin multe greutăți și încercări.

Dar gândiți-vă, există Unul care știe totul, care luminează drumul și aduce claritate. Eu nu știu ce se află după perdea, dar știu un lucru: eu mă străduiesc să înaintez spre ținta acelei chemări înalte.

În orice zi, încerc să trăiesc pentru acest mare eveniment care va avea loc într-o zi, când Îl voi vedea față în față și când voi vorbi despre harul Său. Pentru ziua aceasta trăiesc eu. Trebuie să las totul în urmă și să pătrund înainte, pășind tot mai departe. Eu doresc ca această comunitate, care stă acum în picioare, să pășească mai departe conform chemării primite. Indiferent ce faceți, stați împreună, formați o unitate, aveți tot timpul un braț deschis ca să-i ajungeți și pe acei ce se află încă afară; aduceți-i înăuntru. Dar să nu faceți compromisuri, să nu vă îndepărtați nici un centimetru de la credința pe care o predicăm, ci luptați-vă serios pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. Dacă mă credeți că sunt slujitorul Său, atunci să știți că acesta este programul lui Dumnezeu. Nu va fi niciodată o mulțime mare. Copiii Lui vor fi întotdeauna o minoritate, așa a fost în trecut și așa va fi întotdeauna. Dar gândiți-vă că este scris: "*Nu te teme, turmă mică, este voia Tatălui tău ca să-ți dăruiască Împărăția*".

Acum avem în comunitatea aceasta o serie de slujbe: diaconi, casieri, învățători pentru copii și noii veniți, predicatori - adică evangheliști și învățători. Astfel este rânduită comunitatea noastră.

Voi, oamenii, frați și surori din această comunitate, aveți în mijlocul vostru aceste slujbe alese, la fel aveți pe păstorul vostru. Eu sunt doar un veghetor, care urmărește ca totul să meargă corect, vă sfătuiește etc... Voi sunteți acei ce ați ales pe păstorul vostru, pe casieri și pe diaconi. Voi ați ales orice slujbă care există în comunitate, voi împreună. Acum este de datoria voastră să stați în spatele acestor bărbați. Vedeți, pentru că ei vor face greșeli. Ei sunt muritori, ei sunt doar oameni și ei vor face greșeli. Dar dacă președintele țării face o greșeală, îl schimbați atunci din funcție? Noi uităm asta și mergem mai departe. Tot așa vom proceda și aici în comunitate. La început, am auzit o rugăciune a păstorului pentru diaconi și am auzit mărturia casierilor, cum sunteți toți într-un gând. Rămâneți așa! Voi, ca mădulare ale trupului, stați în spatele acestor slujitori. Gândiți-vă, când stați într-o astfel de unitate, Satana se va ocupa cu îndârjire ca să distrugă această unitate. Vedeți, așa s-a întâmplat întotdeauna și așa va fi în continuare. Dar să stați în spatele acestor slujbe. Despre asta am vrut să vorbesc acum. Apoi aș vrea să mai

adaug că slujitorii comunității trebuie să se consulte deseori, este vorba despre autoritatea conducerii și a adunărilor ei. Toate aceste slujbe sunt rânduite conform Scripturii și ele trebuie să posede rânduiele biblice referitoare la activitatea acestora. De aceea, conducerea are slujba sa proprie, diaconii au slujbe proprii. Învățătorii pentru copii și tineri au slujbe proprii, iar păstorul este capul turmei. Dar ei, cu toții, au ceva în comun. Adunările slujitorilor ar trebui ținute aparte, fiecare slujbă în parte, pentru că diaconii nu au nimic de discutat cu casierii, numai în cazul că au probleme comune - financiare, sau invers. Casierii au probleme financiare în ce privește clădirea, cheltuielile etc.. Sarcina lor este deosebită de a diaconilor. Diaconii sunt polițiștii comunității și ajutoarele predicatorului. Casierii sunt răspunzători pentru locul întâlnirii, pentru clădirii, pentru prețul închirierilor diferitelor săli. Ei nu se ocupă cu partea duhovnicească, iar diaconii nu sunt pentru partea financiară. Așa trebuie să fie. Învățătorul pentru școala duminicală se ocupă de copii și de cei nou veniți.

Noi avem o învățătură precisă. Pentru a fi o comunitate, trebuie să existe un principiu pentru comunitate. Ca să fi o comunitate, trebuie să ai un principiu, o credință precisă. Noi nu stabilim dogme sau doctrine, sau să spunem: "Noi mergem numai până aici". Noi colaborăm cu oricine în legătura frățască, cât ne permite Dumnezeu conform Scripturii. Acum, stați împreună, fiți uniți, o inimă și un cuget, astfel mergeți cu Dumnezeu înainte. Astfel de slujitori dorește Domnul. Să ne rugăm, apoi vom deschide Cuvântul.

O, Doamne scump, noi suntem pe cale să ne apropiem de Cuvântul Tău cel scump, ca să-l citim. Dorim ca Duhul Tău să ne clarifice lucrurile de care avem nevoie. Doamne, lasă-ne să vorbim, să acționăm și să trăim, fiind conștienți că suntem toți copiii Tăi prin har, pentru că Tu ne-ai chemat. Fie ca unitatea din comunitatea aceasta să fie vizibilă, să observăm că suntem pe cale de a ne avânta într-o mișcare mare a Duhului. Noi simțim că prin aceasta vor merge și alți predicatori pe câmpul de luptă, pentru a sluji în diferite părți ale lumii, de a întări credința că acolo unde mă vei trimite să fie deja lucrători dispuși, pregătiți și înarmați pentru a continua această lucrare minunată. Fie ca credința dată sfinților odată pentru totdeauna, pentru care ne luptăm și noi cu credincioșie, să formeze un lanț în jurul lumii. Te rugăm, Doamne. Fie ca de pe locul acesta, care era odată plin de buruieni, când Ți l-am consacrat, fie ca aici să se nască o comunitate, Doamne, din care să plece predicatori, evangheliști, învățători și misionari, în toate părțile lumii.

Noi Te rugăm în dimineața aceasta pentru o binecuvântare deosebită pentru frații Stricker, care se află în suferință. Noi știm că noi toți trebuie să trecem prin diferite examene. Orice fiu, care a fost primit de Dumnezeu, trebuie să fie încercat și examinat. Dacă cedăm și ne întoarcem de la Adevăr, înseamnă că nu suntem copii adevărați, nu suntem copii ai lui Dumnezeu. Dăruiește familiei Stricker putere, pentru a sta în postul lor, la datorie. Când se vor ruga pentru hrană, atunci să fie mâna Ta puternică cu ei. Noi nu știm, dacă nu cumva chiar prin aceasta vrei să arăți păgânilor din Africa, cum și ce este un creștin adevărat. Dorim, Doamne, ca totul să se facă după voia Ta. Binecuvintează pe predicatorul nostru, fratele Neville. Noi știm, Doamne, că Tu faci din el un păstor al acestei turme, așa cum ai făcut-o și în trecut. Noi nu vrem să uităm nici pe soția lui iubită, care este foarte bolnavă. Dușmanul dorește ca fratele Neville să rămână singur cu copiii lui și fără mamă, dar noi rezistăm și punem sângele Domnului Isus Hristos între dușman și sora noastră. Fie ca Duhul Tău să fie puternic asupra ei; noi știm că toate femeile sunt destinate pentru a trece prin valea aceasta a întinericului, la vârsta aceasta, dar noi ne rugăm ca să fii cu ea. Binecuvintează acești copii mici. Ea va fi nervoasă, dar ușa harului să fie deschisă în toată vremea pentru familia aceasta, prin Duhul Sfânt. Binecuvintează conducerea acestei adunări, pe fratele nostru Wood, fratele Egon, fratele Roberson și pe ceilalți, Doamne, pe diaconi, casieri și pe cei ce ajută această comunitate. Ne rugăm ca ei, Doamne, să-și îndeplinească slujba lor în sfințenie și dreptate. Binecuvintează pe acei, Doamne, care au slujit în trecut. Noi ne rugăm ca Tu să continui să fii cu noi toți, ca să fim cunoscuți ca o comunitate a unității Duhului și a dragostei lui Dumnezeu. Noi ne rugăm ca Tu să ne împarți acum Cuvântul Tău, așa cum avem nevoie, în timp ce citim Cuvântul scris. Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

În timp ce ne rugăm pentru binecuvântarea noii conduceri, eu mă gândeam la frații noștri Fleeman și Deakman, care șed aici și care au slujit bine înainte. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru slujba lor credincioasă. Fie ca Domnul să fie totdeauna cu ei, să-i binecuvinteze și să-i ajute. Noi suntem bucuroși, în dimineața aceasta, de a avea în mijlocul nostru un bărbat, care mi-a devenit în trecut foarte scump, un frate bun și scump, fratele Sothman și soția lui din Saskatchewan - Canada, care este aici, pentru a călători cu noi. În țara noastră el este un străin, dar în comunitate, un frate iubit, Fr. Sothman, care șade aici. El a aranjat adunările mele în Canada. Mai este un alt frate scump, care în trecut era canadian. El

era comerciant și vă poate dovedi că pe Dumnezeu nu-l puteți cumpăra sau să-i cumpărați bunăvoința.

El și prietenul său au deschis acolo un fond pentru a construi o clădire și pentru finanțarea misiunilor din strănătate. Ei mă cheamă la Oakland pentru o adunare. Ei spuneau că posedă banii necesari. Ei voiau să plătească totul din fondul lor. Fratele Fred posedă banii pe care eu n-am vrut să-i iau pentru mine; astfel hotărâsem ca să-i folosim pentru oamenii din Canada, încât nu trebuia să facem colecta obișnuită. Dar, asta, nu era bine. Adunările erau bune, dar pentru faptul că nu am ridicat colecta... pe mine nu mă interesează dacă o comunitate posedă milioane de dolari, voi sunteți datori lui Dumnezeu ca să ridicați o jertfă (colecta). Asta face parte din închinarea noastră și dacă furați asta... Voi știți că eu sunt împotriva banilor și a acestor lucruri, totuși sunt de părere, dacă un om a greșit, s-o recunoască. Eu și fratele meu am constatat că sfârșitul adunărilor nu era așa de bun.

Când am părăsit pe fratele Fred, am mers la fratele Borders. Lui i-am spus: "Să nu mai faci una ca asta! Lasă ca fărura să fie plimbată pentru jertfă, iar fondul colectat să fie reținut pentru alte adunări." Înainte de încheierea adunărilor, a venit fratele Borders și prietenul său la mine și au spus: "Ceea ce am cheltuit în adunările acestea, a ieșit deja prin darurile de bună voie." Poate că pentru unii acești frați sunt necunoscuți, dar ei mi-au fost frați scumpi pe câmpul misiunii, care au luptat pentru credința pentru care stăm și noi în luptă. Domnul să vă binecuvinteze, fraților.

Noi ne bucurăm că sunteți azi aici, în acest tabernacol vechi; aici nu este nimic atrăgător, dar într-un fel noi știm că Dumnezeu este aici cu noi. Pentru aceasta noi suntem bucuroși. Și alți frați scumpi sunt azi aici; dacă am avea doar timp ca să-i pomenim pe toți. Încă nu am făcut de cunoscut faptul, dar mă rog pentru adunarea în cort pe care o vom avea în scurt timp cu fr. Sullivan în Ohio, dacă va permite Domnul acest lucru. Eu mă simt călăuzit pentru aceasta. Locul nu este departe de aici. Dacă nu v-ați programat concediul, încă, și dacă Domnul ne călăuzește așa mai departe, asta ar fi o călătorie frumoasă. Noi stimăm mult pe fratele Sullivan. El este un om și frate legat de credință. Mai înainte, el a fost primar al orașului, pentru că el este un om de Kentucky, de viță veche. Eu respect pe frații mei de acolo. Noi am crescut împreună în munții din Kentucky. Apoi, voi știți cum arată Kentucky. Eu respect pe frații de acolo, fr. Jeffrey și pe ceilalți. Eu însumi vin din Kentucky, după cum știți. Eu vreau să vă spun ceva. Noi nu suntem nici din Kentucky, nu suntem nici americani, noi suntem călători și străini, care caută

cetatea care va veni.

Să citim din Exod 23.20-23.

Aș vrea să-mi iau azi ca text: "ELIBERARE TOTALĂ". Eu nu voi vorbi mult timp azi; acum aștept să găsiți textul din Biblie. Să citim acest text minunat: *"Iată, Eu trimit un Înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum, și să te ducă în locul, pe care l-am pregătit. Fii cu ochii în patru înaintea Lui, și ascultă glasul Lui; să nu te împotrivești Lui, pentru că nu vă va ierta păcatele, căci Numele Meu este în El. Dar dacă vei asculta glasul Lui, și dacă vei face tot ce-ți voi spune, Eu voi fi vrăjmașul vrăjmașilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi. Îngerul Meu va merge înaintea ta și te va duce la Amoriți, Hetiți, Fereziți, Cananiți, Heviți și lebusiți și-i voi nimici."*

Dorim ca Domnul să binecuvinteze Cuvântul Său în timp ce vorbim din acest Cuvânt și ne rugăm. Eu m-am gândit la această temă: "ELIBERARE TOTALĂ". Biserica a fost în minoritate. Comparativ cu numărul ei, ea va fi totdeauna minoritară, până când va veni Domnul Isus. Dar ea trăiește sub privilegiile pe care i le-a dat Dumnezeu. Noi ar trebui să fim conștienți de faptul că aceasta este comunitatea (biserica) Dumnezeului Celui viu, nu un Branham Tabernacol, pentru că tabernacolul acesta este numai o parte din întreaga Biserică.

Astfel de locuri de întâlnire cu Dumnezeu există în toată țara. Fr.Selling va avea în seara aceasta un serviciu de botez. Am uitat că și fr.Curtis mi-a făcut de cunoscut că și la ei va avea loc un serviciu de botez. Dacă cineva nu a făcut încă pasul acesta, îl poate face la fr.Selling, în seara aceasta. În New-Albany este fr.Junior Jackson; și există așa de multe comunități în întreaga țară. Dar, pretutindeni, suntem, mai mult sau mai puțin, minoritari.

Când am auzit pe fr.Neville, care făcea de cunoscut tema biblică pentru azi, mi-a venit în minte că oamenii se cam îndepărtează de eliberarea necesară. Se pare că oamenii își dau seama de necesitatea eliberării; o alungă însă la o parte cu gândul: "O, da, Dumnezeu poate face totul." Dar asta nu este o poziție corectă. Atunci când Dumnezeu a chemat pe Moise, el era prooroc din cap în picioare. Dacă Dumnezeu trimite pe un om, ca să facă ceva, atunci El îl înarmează cu tot ce este necesar pentru lucrarea respectivă. Dacă Dumnezeu cheamă pe un bărbat ca predicator, El pune ceva în bărbatul acela, ca să fie capabil pentru slujbă. Dacă El îl cheamă ca învățător, atunci El îl înarmează pentru învățătură. Dacă El îl cheamă ca prooroc, atunci El așază ceva în omul Său, ca să vadă vedenii pentru a fi un prooroc. Dumnezeu înarmează pe omul Său pe deplin. Astfel s-a întâmplat și

atunci când El l-a trimis pe Moise în Egipt. El a permis ca Moise să crească într-un mediu deosebit, unde a fost școlarizat. El l-a format și l-a modelat în mod deosebit.

Atunci când El a promis lui Avraam, cu sute de ani înainte, că El va elibera poporul Său, El avea deja în plan să-l formeze pe Moise în așa fel, cum a fost el până la urmă. Moise era prooroc pe deplin. Așa este și cu voi, dacă sunteți creștini. Dumnezeu nu face creștini de jumătate. Dumnezeu ne face creștini autentici și adevărați. Dumnezeu nu face predicatori de jumătate, dar predicatorul poate avea o inimă împărțită. Dumnezeu face pe copiii Săi creștini, dar câteodată ei sunt cu inima împărțită. Dar nu este intenția lui Dumnezeu ca ei să fie astfel. Drumurile lor proprii se amestecă cu planul lui Dumnezeu, în viața lor, de aceea devin ei astfel. Dumnezeu nu dorește ca să fiți creștini cu inima împărțită sau predicatori cu jumătate de inimă, care încheie compromisuri în toate direcțiile. El dorește ca ei să intre pe deplin în spărtură. Dumnezeu l-a rânduit pe Moise ca prooroc deplin pentru o eliberare deplină. Moise se predase cu totul în mâinile Domnului. Din cauza aceasta era el ce era. El se predase Domnului în așa fel, încât Dumnezeu putea să se bazeze pe el oriunde și oricând.

Eu mă întreb dacă noi, ca creștini, putem renunța la voia și la dorința noastră, și dacă noi ne-am predat lui Dumnezeu cu desăvârșire, încât El să se poată încrede și baza pe noi, în locul unde ne-a așezat. Eu mă întreb, în dimineața aceasta, dacă eu însumi pot fi predat lui Dumnezeu, în așa fel ca El să se bazeze pe mine; la fel fr. Neville, frații din conducere, diaconii și toate celelalte mădulare ale bisericii din locul acesta. Noi toți avem un loc și o datorie. Predicatorul este dator să predice bogățiile nepătrunse în Hristos, fără a încheia compromisuri, dacă el este chemat ca predicator. Atunci el nu va lăsa pe nimeni să strecoare lucruri nefolositoare. Măduarele comunității, dacă ei sunt chemați, în adevăr, ca mădulare în trup, atunci nici ei nu vor încheia compromisuri.

Dacă biserica crede, să nu participăm la jocuri de noroc, atunci nici măduarele ei nu ar trebui să se atingă niciodată de vreun joc de cărți. Dacă credem că nu ar trebui să bem, atunci ne vom ține departe de băutură. Dacă credem să nu participăm la jocuri de noroc sau să nu fumăm, atunci măduarele ei nu ar trebui să se atingă de astfel de lucruri. Dumnezeu dăruiește eliberare totală. El va face lucrul acesta dacă noi ne predăm pe deplin Lui. Dacă noi ne predăm pe deplin în mâna Sa, atunci Dumnezeu poate să locuiască în noi, Hristos, nădejdea slavei. El însuși se poate oglindi

atunci în noi, dacă noi ne înlăturăm pe noi înșine din cale; atunci gândurile Lui devin gândurile noastre.

Puteți să vă închipuiți pe Hristos fumând o țigară, să-L găsiți în beții sau la cărți de joc? Dacă duhul vostru este o parte din Duhul Lui, El dorește atunci ca aceasta să fie o parte a mărturiei voastre: "*Însuși Duhul adevărește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu*". Romani 8.16.

Dar voi permiteți Satanei să se infiltreze și să preia totul, știind totuși în inima voastră, în tot acest timp, că ceva nu este corect dacă faceți aceste lucruri. Voi știți că este greșit dacă un mădular vorbește negativ despre un alt mădular. Voi ați primit porunca să vă rugați unii pentru alții, nu să vorbiți unii împotriva altora, ci mai degrabă să vă iubiți unii pe alții. Dacă cineva este necăjit și abătut, atunci ajutați-l. Asta ne face o grupare unită de credincioși. Dacă nu ascultăm aici pe Dumnezeu, atunci suntem niște neascultători și nu suntem pe placul Lui. De aceea nu poate propăși biserica noastră împreună cu poporul ei; biserica nu poate înainta, dacă nu suntem uniți în dragoste: "*Puțin aluat vechi dospește toată plămădeala*".

Atunci când diaconii împreună cu frații de răspundere hotărăsc un lucru, el va fi prezentat apoi comunității întregi, pentru că biserica este acel for care hotărăște. După ce s-a luat o hotărâre, toți trebuie să respecte această hotărâre și să ajute la îndeplinirea practică a hotărârii luate în comun.

De exemplu, voi ați fost în majoritate pentru construirea unui nou local. Vreau să spun deschis că eu nu am fost de acord. Eu am zis: "De fapt, nu avem nevoie de un local nou. Eu voi pleca curând de aici, așa cum Domnul... dacă se va împlini ceea ce El mi-a arătat. De ce avem nevoie de un local nou? Noi nu posedăm bani suficienți." Însă atunci când am venit aici am simțit că majoritatea comunității dorea acest lucru. Ce am făcut eu în cazul acesta? Eu am jertfit propria mea gândire și m-am supus comunității. Noi trebuie să procedăm astfel și să aruncăm sortul în felul acesta. Așa s-a procedat și în timpurile biblice, astfel a luat biserica hotărâri; în unitate constă puterea. Grupul de frați se întrunesc pentru a lua hotărâri. De aceea eu am zis: "Desigur, toată comunitatea dorește aceasta, dacă Dumnezeu vrea așa. El are mai multă autoritate să hotărască printr-un grup întreg, decât prin mine singur, pentru că eu n-am orientarea unică și singură pentru a hotărî ca lucrarea clădirii să nu se facă." De aceea, ne supunem hotărârii bisericii și mergem înainte cu această comunitate. Eu stau în spatele vostru și voi face tot pentru a fi de folos comunității. Acesta ar trebui să fie motivul fiecăruia creștin, al fiecărei persoane din biserică, adică, de a lucra în unitate și de a

ține legătura dragostei. Pentru orice s-ar hotărî în comunitate, noi ar trebui să sprijinim hotărârea prin fapte.

Dacă este vorba de lucrări administrative, dacă diaconii, casierii sau altcineva ar dori să propună o modificare a clădirii, aceasta trebuie să fie prezentată bisericii, iar comunitatea decide. Dacă părerea unora se deosebește de majoritatea comunității, atunci, ei trebuie să-și cedeze părerea în favoarea majorității, pentru că numai în felul acesta se poate lucra în unitate. Dacă biserica înaintează în felul acesta, cum o face ea acum, rămânând în unitate, atunci nu i se pot pune granițe în ceea ce face Dumnezeu în mijlocul ei, numai să lucrăm în unitate și dragoste. Noi trebuie să ținem împreună. Astfel vrem să fim, așa unii cu alții, și astfel în mâinile lui Dumnezeu.

Apoi, ne trebuie un bărbat despre care credem că el predică Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă acesta nu o face, trebuie să căutăm pe altcineva care o face. Astfel trebuie să procedăm. Dacă cei din conducere nu stăruie în ceea ce este drept, atunci este de datoria voastră ca să alegeți pe cineva care stă pentru adevărul lui Dumnezeu.

Dacă ați făcut lucrul acesta, atunci rămâneți împreună. Toți împreună stăm pentru o singură cauză, aceasta este Dumnezeu. Dacă cineva face o greșeală, atunci să nu-l părăsiți, ajutați-l, ridicați-l, întruniți-vă și ascultați-vă unul pe altul. Așa o spune Scriptura. Dacă facem o greșeală, atunci trebuie să venim la Dumnezeu. Înainte ca să venim la Dumnezeu, trebuie să mergem la persoana pe care am rănit-o.

Nu demult, a trebuit să fac lucrul acesta. Eu știam că ceva nu făcusem corect. Eu mințisem și făcusem și pe soția mea să mintă. Eu cred că am povestit aceasta bisericii. Nu s-a întâmplat de mult timp, cam acum șase săptămâni. Procurorul mă presase în așa fel, până când nu mai știam unde mă aflu. Tocmai sosisem acasă pentru prânz, când telefonul a sunat, iar Meda a plecat să răspundă. Ea a pus mâna peste microfon și mi-a spus: "E din nou acel procuror." Am spus: "Eu nu pot să mai rezist o altă seară. Simt că-mi crapă capul. Îmi pierd mintea, dacă ei mă mai freacă încolo și înapoi. Eu nu pot să mai rezist." Eu m-am sculat de la masă și am zis: "Spune-le că nu sunt aici." Și am ieșit afară. Când m-am întors (Meda este foarte conștiincioasă), m-a întâmpinat în ușă, jumătate plângând, și mi-a zis: "Bill, asta a fost corect?" Voi știți cum e omul. Eu știu cum sunt. Eu am zis: "Dar nu am mai fost în casă." Dar eu știam că Dumnezeu mă condamnase. Am zis:

"Dar nu am mai fost în casă când ai vorbit cu ei." Ea a răspuns: "Dar tu ai fost aici când a sunat."

În după amiaza respectivă, m-am dus să mă rog pentru un copil bolnav. Înainte de a ieși din casă, telefonul a sunat din nou, iar Iosif cel mic a fugit acolo, a luat receptorul și a zis: "Tati, să le spun că nu ești aici?" Vedeți voi, cum se răsfrânge păcatul, ce rezultă pe urmă din familie? În 1 Ioan 3.21, este scris: *"Prea iubiților, dacă nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu"*. Dar dacă inima noastră ne condamnă, cum putem atunci să avem bucurie și îndrăzneală la Dumnezeu? Noi știm că dacă mai avem păcate pe care nu le-am mărturisit și nu le-am recunoscut, El nu ne va asculta. Asta e ceva tare, dar Biserica are nevoie de aceste lucruri.

Apoi am început să mă rog pentru acel copil bolnav. Când am pus mâinile peste acel copil, Domnul m-a corectat și mi-a zis: "Tu ai mințit și nu este potrivit să te rogi pentru copil." Eu m-am întors către bărbatul acela și am zis: "Așteaptă aici, eu trebuie să mă duc să aduc o problemă în ordine." Am chemat pe avocat, am mers în biroul său și am zis: "Domnule, eu am mințit și am obligat-o și pe nevasta mea, spunând că nu aș fi acolo. Eu fugisem doar din casă." Eu i-am mărturisit aceste lucruri. El a venit spre mine, și-a pus mâna pe umărul meu și a zis: "Frate Branham, dacă până acum am avut încredere în tine, de acum am și mai multă, căci ești un om care este dispus să îndrepte ce nu a făcut bine!". Eu i-am spus cum începusem să mă rog pentru un copil, dar Domnul m-a condamnat în inima mea, pentru că știam că lucrasem greșit.

În ziua următoare, soția mi-a zis: "Unde te duci? Eu i-am răspuns: "În peștera mea." Apoi m-am dus în locul acela, aproape de Charlestown, unde mă duc de ani de zile. Am intrat în peșteră și m-am rugat toată ziua: "O, Doamne, nu mă mai lăsa să fac așa ceva. Iartă-mă, Doamne, pentru că atunci când am pus mâinile peste bolnavi, pentru a mă ruga, eu am fost condamnat." Pe la ora 15, am ieșit afară; acolo erau blocuri mari de piatră, m-am așezat pe unul din acele blocuri și am privit spre est, cu mâinile ridicate, lăudând pe Domnul. Totul era liniștit și eu ziceam: "Doamne, atunci Tu ai trecut pe lângă Moise. Când se afla în crăpătura stâncii, el a văzut ca un spate de om. Doamne, ai putea să o mai faci încă o dată, ca să știu că m-ai iertat? Doamne, dacă mă ajută și vii în gândirea mea! Doamne, eu nu sunt prea tare, am puțină școală și încerc să Te slujesc. Tu cunoști inima mea. Eu nu trebuia s-o fac niciodată. Eu nu am vrut s-o fac. Eu simțeam, doar, că parcă îmi crăpa capul, eu am fost așa de nervos și am făcut-o într-o clipă

când Satana m-a prins. Dacă mă ierți, lasă-mă ca să Te văd, Doamne!" Dumnezeu este judecătorul meu: la dreapta mea, au început tufele să se miște ca printr-un vârtej de vânt și aceasta venea așa, de-a lungul peșterii unde mă aflam eu și se îndrepta către pădure. O, frate, o pace care întrece orice înțelepciune omenească, m-a copleșit, iar eu am plâns și am strigat. Eu știam că păcatele mele erau iertate. Vedeți, eu ieșisem din comuniunea cu Dumnezeu, eu nu putusem obține eliberarea pentru acel copil.

În ziua următoare am avut un om din Chicago, un om mare, un catolic întors la Dumnezeu; clapele inimii lui erau umflate ca un tub umflat. Ei încercaseră de mult timp să-l opereze, dar el refuzase. În sfârșit, el a intrat la mine, la un interviu. Noi ținem interviul atât de mult până când știu ce nu este corect cu omul respectiv. Omul acesta abia intrase și Duhul Sfânt a pătruns în viața lui (în trecutul lui) și a numit ceva, ceea ce el făcuse în trecut, când era încă tânăr în slujbă, în biserica catolică.

El a zis: "Acesta este adevărul curat." El a întrebat: "Crezi că fapta aceea a stat împotriva mea?" Eu am răspuns: "Aceasta este singura umbră pe care o pot vedea în viața ta." El s-a întors la doctorul lui și a zis: "Tu poți să te pregătești pentru operație." Doctorul a răspuns: "Să mai cercetăm odată inima." Când a cercetat-o, el a zis: "Tu nu mai ai nevoie de operație." Vedeți, dacă inima noastră nu ne condamnă. Noi dorim o eliberare totală. Noi nu dorim să fim o biserică, care este doar pe jumătate bine. Noi dorim să fim o biserică autentică (reală) sau să nu fim deloc. Noi vrem eliberare totală de obiceiurile noastre rele, de păcatele noastre, de gândirea noastră rea, de faptele noastre rele, de păcatul tergiversării (amânării) și al neglijenței sau de orice am fi făcut. Noi dorim o eliberare totală, pentru ca atunci când vin oameni aici, în comunitatea aceasta, ca să ne rugăm pentru ei, atunci trebuie ca grupul acesta de 100-200 de oameni care șed aici, să fie predați în mâinile Domnului pe deplin. Dacă ne rugăm astfel, Dumnezeu ne va asculta din ceruri. Dumnezeu caută pe cineva pe care El îl poate ține în mână Sa, pe cineva despre care El poate spune: "Eu am încredere în el! Eu pot trimite pe slujitorul acesta bolnav la tabernacolul din Jeffersonville, iar grupul acela este unit." Ceva se va întâmpla atunci. Vedeți ce va face El pentru starea noastră în care ne aflăm. Câte ar mai putea face El, dacă noi am fi uniți, să fim o inimă și un gând.

Singura cale într-acolo este să ne unim inimile într-o dragoste frățească, ca să ascultăm pe slujitorii comunității și pe păstor, iar păstorul să-L asculte pe Dumnezeu; atunci Dumnezeu lucrează prin păstor, prin frații cu

răspundere, prin diaconi, în comunitatea întreagă și toți la un loc sunt uniți spre împărăția lui Dumnezeu. Dacă am devenit un grup unit, atunci Dumnezeu ne va asculta. Să nu vă lăsați tulburați prin nimic. Să nu permiteți nimănui și la nimic să vă îngrijoreze, să vă exploateze sau să vă subjuge credința și încrederea voastră. Numai astfel de oameni a rânduit Dumnezeu pentru lucrare, pentru a moșteni țara făgăduită. Moise era un om înzestrat și înarmat pe deplin, el era un om care nu încheia compromisuri. Când apăreau certuri și neclarități, el nu făcea nici un compromis. Tot așa ne dorește Dumnezeu în timpul acesta.

Faraon voia să fie de acord și a zis: "Moise, voi puteți pleca, dar lăsați pe copii și o parte din turmele voastre aici."

Astfel dorește Satana să permită unui creștin ca să plece: "Pentru tine totul este în ordine ca să aderi la o biserică, dar să nu ierți niciodată pe vecinul tău. Este în ordine pentru tine, dacă mai duci asta cu tine, dacă mai mergi acolo. Tu nu trebuie să încetezi cu fumatul, cu beția, cu minciuna, cu furatul, să găsești tot la alții greșeli, dacă ești corectat să lovești înapoi; astea toate nu trebuie să le cedezi. Atașează-te numai la acea biserică"

Dar Moise nu încheia nici un compromis, el dorea eliberare totală. El zicea: "Nici o unghie nu va rămâne în urmă. Noi luăm cu noi tot ce ne aparține ca să mergem să ne închinăm Domnului." Astfel ar trebui să fie Biserica. Noi luăm neprihănirea, noi luăm sfințenia, noi luăm pe Duhul Sfânt, noi luăm un grup unit când ne prezentăm în fața altarului. Noi suntem un grup autentic, care lasă totul în urma sa. Noi luăm totul cu noi. Nu va rămânea nici o unghie în urmă. Voi știți că oamenii se pot ruga în felul acesta, până când Satana va fi obligat să cedeze. Așa a făcut Moise și gruparea sa. Ei au trecut prin Marea Rosie, sub acoperirea sângelui.

Observați, înainte ca ei să se afle sub acoperirea sângelui, nu exista o eliberare totală. Moise însuși era unit cu Dumnezeu. Dar Israelul, încă nu era. Păcatul era cu ei și cârteau împotriva lui Moise, spunând: "De ce, de ce faci una ca asta? Tu aduci mai multe necazuri peste noi, pentru că faraon cere dublarea producției de cărmizi." Acesta era Moise; el era pe deplin în mâna lui Dumnezeu, deplin eliberat de păzitul oilor, pentru a păzi oile lui Dumnezeu. El însuși era eliberat pe deplin, dar oamenii nu erau încă eliberați, pentru că în mijlocul lor mai exista cârtirea. În seara în care Dumnezeu poruncise ca un miel să fie junghiat, ca un tip spre Hristos, iar sângele cu isop (care este o plantă) să fie uns pe usciorii caselor, Israelul a devenit liber cu desăvârșire sub sângele Mielului. Tot ce le aparținea a fost

eliberat: familiile lor, cei dragi și tot ce aveau a fost eliberat când au venit complet sub sânge. Atunci va fi eliberată Biserica cu desăvârșire, când totul va fi adus sub sângele Domnului.

Dacă păcatul tău va veni sub sângele Domnului, dacă fumatul, beția ta, înșelăciunea ta, furturile tale, minciunile, dacă totul va fi adus sub sângele Domnului, atunci va fi o eliberare totală. Dacă ai lucrat cu cineva în dezacord, atunci s-o pui în ordine. Așa ceva nu poți aduce în fața altarului, sub sângele Domnului. Așa ceva va pieri acolo, tu nu poți veni cu așa ceva. Ceva nu-ți va permite acest lucru. Dacă tu te vei aduce pe tine însuți pe deplin sub sânge, atunci va avea loc o eliberare totală. Atunci vei poseda o eliberare cum nu ai mai posadat mai înainte, dacă totul va fi adus sub sângele Lui, dacă totul se subordonează împărăției lui Dumnezeu, atunci va avea loc o eliberare totală.

Isus era deplin și total om. El putea să plângă ca un om. El putea să mănânce ca un om. El devenise om. În chipul său vizibil, El era om pe deplin, iar în Duhul Său, El era pe deplin Dumnezeu. Astfel Și-a subordonat trupul Său Duhului, care era în El. Vedeți, El a fost încercat în același mod ca și noi. El era om, nu un înger. El era Omul! El avea dorințe și încercări ca și noi. Așa relatează Biblia. El era un om, nu un înger care stătea deasupra încercărilor. În Evrei 2.7, este scris că El a fost făcut puțin mai prejos de îngeri. El era om, om pe deplin; astfel Dumnezeu a luat un om pe deplin, pentru a aduce eliberare deplină; și El L-a umplut cu Duhul Său. Duhul Sfânt era în El fără măsură.

El a fost încercat ca și noi. Totuși, El era și Dumnezeu pe deplin. Ca om El era în locul nostru, El a suferit în locul nostru, a murit în locul nostru. Dar ca Dumnezeu, El S-a legitimat, când a înviat pe morți, când a poruncit naturii, furtunii și valurilor. Atunci când a vorbit pomului, acesta L-a ascultat. El era Dumnezeu și putea fi în același timp și om, pentru că El era om; dar ca om, El s-a predat cu totul în mâinile lui Dumnezeu pentru slujbă. El este exemplul nostru.

Noi suntem bărbați și femei. Dar noi suntem și creștini. Dacă El este exemplul nostru, atunci să ne predăm cu totul în mâinile Sale prin Duhul Sfânt, ca să devenim supuși ai împărăției lui Dumnezeu. El era om pe deplin, El era Dumnezeu pe deplin, dar El a predat partea naturală, partea fizică, gândirea Sa proprie, lucrarea Sa proprie, gândurile Sale proprii și zicea: "*Eu fac numai ceea ce este plăcut Tatălui Meu*". Așa este. Eliberare totală de influența omenească. Preoții veneau la El, bărbații timpului, spunând: "Rabi, așa și așa", și Îl încercau pentru a-L câștiga pentru organizația lor, dar El era

eliberat pe deplin, pentru că El se încredea în Dumnezeu. Nu a spus psalmistul? "Tu Îl vei elibera pentru că El Ți s-a încrezut pe deplin." Vedeți, "salvează viața mea de sabie, singura mea avere, din puterea câinilor!"

Vine ceasul în care noi ne apropiem de sfârșitul vieții noastre. Voi îl aveți pe al vostru, eu îl am pe al meu. Eu doresc să-L aud pe El zicând: "Eu îl eliberez din gura morții, pentru că el s-a încrezut în Mine. Eu îl voi elibera de groapa pământescă în dimineața învierii. Eliberare totală: sufletul, trupul și duhul, pentru că el s-a încrezut în Mine."

Toate lucrările lui Isus au fost desăvârșite, totul era desăvârșit, eliberare totală. El a eliberat pe cei leproși pe deplin. El a eliberat pe femeia cu scurgere de sânge. El a eliberat lumea pe deplin de păcat. Ziua când El a murit pentru împăcarea noastră, era ziua împăcării. El ne-a împăcat și eliberat de orice păcat. El a eliberat Biserica. Noi nu trebuie să mai trăim ca niște oameni care nu ar avea privilegii. Noi nu trebuie să mai trăim în eșecuri, pentru că El l-a biruit pe Satan și a supus orice domnie și împărăție sub picioarele Lui, iar ele nu au nici un drept legal să domnească peste voi.

Noi suntem creștini umpluți cu Duhul Sfânt. Noi nu trebuie să ne supunem dirijării lui Satan. Hristos ne-a eliberat. Eliberare totală. El ne-a eliberat de orice nelegiuire. El ne-a eliberat de orice păcat, ne-a eliberat de înclinări firești, ne-a eliberat de vorbiri în deșert, de a face rele, ne-a eliberat de cele mai diferite lucruri murdare. El ne-a eliberat pe deplin și ne-a așezat în mâinile Sale sfinte. Aceasta este o eliberare deplină, totală.

El ne-a eliberat de bolile noastre; noi avem un drept promis pentru această eliberare. Aleluia! Pentru că El a fost rănit pentru nelegiuirea noastră, prin rănila Lui suntem vindecați. El este Vindecătorul vostru. De aceea a încercat acea femeie paralizată să se îngrijească de bărbatul ei bolnav, care zăcea pe moarte. Ea se mișca în atmosfera și în prezența lui Dumnezeu. Ea avea credință. Medicii făcuseră tot ce era în putința lor, așa că ea a urmat poruncile lui Dumnezeu și a fost eliberată pe deplin.

Ucenicii posedau o eliberare totală, absolută, eliberare totală. De ce? Pentru că ei erau umpluți pe deplin cu Duhul Sfânt. Dacă tu ești doar un membru al unei biserici și ai strâns doar mâna unui păstor și ai o experiență oarecare în sărituri în duh și vorbiri în limbi sau altceva, având însă răutate în inima ta, făcând lucruri străine și nepotrivite pentru un creștin, spui minciuni, fumezi țigări, ai dorințe după femei, atunci nu s-a întâmplat ceea ce trebuia.

Ceva este nepotrivit, în neregulă; pentru că cel ce iubește lumea și lucrurile din lume, nu posedă dragostea lui Dumnezeu.

Tu ai fost amăgit și dus în eroare. *"După roade îi veți cunoaște."* Noi dorim să fim uniți cu Duhul Sfânt. Un mădular ar trebui să fie una cu celălalt mădular. Dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. El ne curăță de toată nedreptatea. Noi suntem eliberați de toate lucrurile din lume. Domnul Isus a spus: *"Prin aceasta vă va cunoaște lumea că sunteți ucenicii Mei, dacă aveți dragoste unii pentru alții."* Dacă un mădular iubește așa de mult încât ar muri pentru alt mădular, atunci faceți parte din același Trup. Dacă vi se întâmplă ceva rău, atunci vin alții și spun: "Îi vezi, ar fi mai bine să te desparți de fanaticii aceia, etc." Noi astfel suntem uniți cu Dumnezeu!

Tu spui: "O, fr.Branham, aceasta este o încercare foarte grea." Dar Hristos a murit pentru scopul acesta. Satana este biruit. Noi vrem o eliberare totală. Noi vrem o biserică curată, fără amestec, curățată și nepătată, spălată în sângele Domnului (Mielului) și umplută cu Duhul Sfânt, în care se fac semne și minuni. Noi vrem eliberare totală pentru oricine.

O, Doamne, Tu nu primești pe nimeni și nimic, până nu este eliberat pe deplin. Tu nu poți primi o jertfă cu slăbiciuni și greșeli, plină de cusururi. Tu nu primești rugăciunea unui om în viața căruia domnește păcatul. Tu nu poți face așa ceva, Doamne. Tu nu ai făcut așa ceva în trecut și Tu nu poți face așa ceva astăzi. Jertfa trebuie să fie fără cusur. O, Doamne Dumnezeule, în timp ce noi ne aducem pe altar ca o jertfă vie, Doamne, îndepărtează de la noi orice urmă de păcat. Eu aduc azi pe deplin sufletul meu, trupul meu, puterea mea, sforțările mele, împreună cu această comunitate, pe acest altar. Curăță-ne prin sângele Tău și iartă-ne orice păcat pe care l-am săvârșit. Fie ca marele Duh Sfânt să rămână așa de bogat în noi și prezența Lui să fie cu noi în dimineața aceasta, când plecăm de la acest serviciu divin, încât să știm în interiorul nostru că Tu ne-ai iertat. Atunci rugăciunea noastră va fi: *"Iartă-ne greșelile noastre, precum iertăm și noi greșiiții noștri."* Îngăduie, Doamne, aceasta. Fii aproape de noi acum. Binecuvintează-ne și păstrează-ne până când vom veni din nou, aici, la serviciul divin. Fie ca toți să vină cu mâini curate și inimi curate, ca Tu să nu refuzi pe nimeni, pentru că noi dorim eliberare totală, Doamne, să fim eliberați de tot ce ne împiedică ca să fim o lumină în lume, o lumină care strălucește pe un munte, nu acoperită cu un obroc, ci o lumină așezată pe un munte, care strălucește în așa fel ca oamenii să găsească drumul cu picioarele lor, drumul cel adevărat. Îngăduie, Tată, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus și spre slava Lui. Amin.

Acolo este cineva care dorește o discuție intimă. Noi dăm aici prilej pentru așa ceva. Noi suntem bucuroși și discutăm cu oamenii despre problemele lor în aceste interviuri. Sunt așa de mulți încât nici nu reușim să rezolvăm toate cazurile. Eu doresc ca acei ce sunt localnici să se intereseze de acei ce vin din altă parte. Eu mă bucur întotdeauna când îi văd pe oameni, dar aici este o regulă pentru ordine. Mai înainte am discutat cu oamenii așa cum veneau, iar alții așteptau și plecau apoi decepționați acasă. Acum ne folosim și pentru această parte a slujbei de numere de ordine. Vedeți, eu vreau să vă spun că și pentru aceasta trebuie să avem o ordine desăvârșită. Noi avem acolo o cameră climatizată, unde îi primim pe oameni și unde ne rugăm cu ei și pentru ei. Noi suntem bucuroși că putem face aceasta.

Aici nu este nici o deosebire de rasă sau de rang. Eu încerc ca totul să se facă în ordine. Aici, poate veni orice persoană, la orice timp, vedeți, alb sau negru, din orice denominație, asta nu are importanță. Noi venim și ne întâlnim cu oamenii acolo. Dacă ei au o problemă, atunci rămânem înaintea lui Dumnezeu, până când se rezolvă. Dacă ei doresc să afle ceva despre adunări, noi o vom discuta. Noi facem aceasta conform călăuzirii Duhului Sfânt. Eu cred că acesta este drumul cel drept, prin această procedură ne ocupăm de toți în egală măsură. Nu este nici o deosebire de persoană.

Sunt astăzi oameni bolnavi, aici, care doresc rugăciune? Nu este nimeni? În ordine. Înainte de rugăciune, să cântăm o cântare bună. Ce putem cânta în dimineața aceasta? "Ce mă spală curat de păcate?" O știi tu, Teddy? "Numai sângele Mielului Isus." (O soră povestește că o femeie este foarte bolnavă). Bine, soră! Să ne rugăm acum pentru ea? Am să mă rog acum pentru femeie și am să pun mâinile peste ea. Vă rog să vă aplecați capetele voastre pentru câteva minute!

Scumpe Dumnezeule, aici este o femeie care este foarte bolnavă. Sora noastră stă aici, în locul ei. Chiar pentru bolnavi de cancer poți interveni aici, să stai în spărtură, aici, pentru alții. Tu îi eliberezi de boli, Doamne. Acum câteva zile, au constatat la ea cancer, dar las-o pe ea acum să recunoască, Doamne, că lucrarea vine de la Tine. Eu pun mâinile peste ea și mă rog pentru har, pentru femeia cealaltă. Fie ca harul lui Dumnezeu, puterea Duhului Sfânt, să se descopere inimilor noastre, Doamne. Atunci, noi știm că am primit bunăvoința lui Dumnezeu, noi avem pace cu Dumnezeu, noi primim pentru ce ne rugăm, pentru că în noi nu mai este nimic de condamnat. Îngăduie, Doamne, eu mă rog în Numele lui Isus. Amin.

"Ce mă spală curat de păcate?
Numai sângele Mielului Isus.
Unde îmi găsesc mântuirea mea?
Numai în sângele Mielului Isus."

Câți din voi știu că păcatele voastre se află sub sângele Lui? S-o mai cântăm odată, în timp ce ridicăm mâinile noastre. Să dăm mâinile unii cu alții. Îl iubiți? Oh, cum iubesc eu pe Isus! Oh, cum iubesc eu pe Isus! Rămâneți la aceasta, fiecare să se țină tare de Dumnezeu.

Oh, cum iubesc eu pe Isus, pentru că El m-a iubit întâi. Eu nu-l voi părăsi niciodată. Amin!